

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Β.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1877

ΦΥΛ. ΙΒ'

Π. ΧΙΩΤΟΥ
ΑΙ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ
ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙ
ΚΑΙ Ο ΒΝ ΚΩΝΣΤΑΝ[ΠΟΛΕΙ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
(Συνέχ. και τέλος· ὄρα φυλ ΙΑ')

Μέλη τοῦ σοφοῦ συλλόγου ἐνεγράφησαν ἄνδρες φιλογράμματοι, ἐθνόφρονες, καὶ τὴν ἐθνικὴν πρόδοον φιλοτιμούμενοι, ἀρχιερεῖς, διδάσκαλοι, κληρικοὶ ἐπιστήμονες, ἔμποροι. Διοικητικὸν συμβούλιον διεύθυνει τὴν ἑταιρίαν ἀνά διετίαν ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρευρισκομένων μελῶν. Βιβλιοθήκη κατηρτίσθη. Ἐπροτάθησαν εἰς διαγωνίσματα θέματα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων πνευματικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν βίου. Πλούσιοι ὁμογενεῖς συνεισέφερον τὴν χρηματικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὴν ἀθλοθεσίαν. Ἄνδρες ἐμιθριοῦς παιδείας φιλοπονοῦσιν εἰς τὸ ἀνοιχθὲν τοῦτο στάδιον.

Ἄξιον δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸ πρόγραμμα περὶ τῶν ποικίλων θεμάτων, ἃ ἡ ἐπιτροπὴ καθυπέβλεπεν εἰς τὰς ἐρεῦνας τοῦ συλλόγου. Εἶναι δὲ τὸ ἑξῆς.

α) ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. 1) Πόσα καὶ τίνα σχολεῖα κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ὑπῆρχον παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει. — Πότε ἕκαστον συνέστη καὶ πόσον χρόνον διήρκεσε. — Τίνα ἐν ἑκάστῳ ἐδιδάσκοντο μαθήματα καὶ κατὰ τίνα μέθοδον. — Τίνες οἱ κατὰ καιρὸν ἑκάστου, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταί, πόσον ἡμέτεροι, ὅσον καὶ ἄλλογενεῖς. — Τίνες συνέδραμον εἰς συστάσεις σχολείων. — 2) Τίνες βιβλιοθήκαι ἐσώζοντο κατὰ τὴν ρηθείσαν ἐποχὴν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει. — Πότε συνέστη ἑκάστη. — Πόσον χρόνον διετηρήθη. — Τίνα τὰ ἐν αὐτῇ σωζόμενα καὶ ὑπάρχοντα ἤδη χειρόγραφα. — Τίνες συνετέλεσαν εἰς ἴδρυσιν βιβλιοθηκῶν. — 3) Τίνα καὶ πόσα ὑπῆρχον τυπογραφεῖα. — Πότε συνέστη, πότε διελύθη καὶ πόσον χρόνον ἐεργάσθη ἕκαστον. — Τίνα τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀπολυθέντα βιβλία. — Τίνες οἱ διεύθυναντες αὐτά. — Τί-

νες συνήργησαν εἰς σύστασιν τυπογραφείων. — 4) Τίνες λόγιοι, κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ, ἤκμασαν, κατὰ τοὺς ρηθέντας, ἐνοεῖται, χρόνους. — Τίνα τὰ ὑφ' ἑκάστου συγγραφέντα, ἢ ποιηθέντα, ἢ ἀπλῶς ἐπιμελεῖα αὐτοῦ ἐκδοθέντα καὶ ποτῆς ἐξεδόθη ἕκαστον. — Τίνα τὰ ἀνεκδοτά καὶ ποῦ κατάκεινται. — Τίνες ἐβοήθησαν εἰς ἐκπαίδευσιν Ἑλλήνων λογίων καὶ εἰς ἐκδοσιν βιβλίων. — 5) Τίνες αἱ μέχρι τοῦδε (1821) ἐκδοθεῖσαι Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, χειρόγραφοι καὶ ἔκτυποι. — Τίνες οἱ συντάκται καὶ τὰ προγράμματα καὶ οἱ ἐκδοταὶ αὐτῶν. Πόσον ἐξῆσεν ἕκαστη χρόνον. — 6) Τίς ἡ κατάστασις καὶ αἱ περιπέτειαι, ἃς ὑπέστη ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, κατὰ τοὺς μέσους χρόνους. — Τίνες αἱ περὶ αὐτῆς δόξαι τῶν Ἑλλήνων λογίων καὶ τῶν ἄλλογενῶν.

β) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. 1) Ὅποια καὶ τίνα τὰ κατὰ τόπους καὶ χρόνους καὶ τὰ σήμερον ἐν χρῆσει ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ ἀρχαῖα, τὰ διαλεκτικὰ ἰδιώματα, παραμύθια, δημοτικὰ ἄσματα, δίστιχα, προλήψεις, δεισιδαιμονία, αἰνίγματα, προομίαι κ τ λ. — 2) Τίνα τὰ ὑπάρχοντα φιλοθρωπικὰ καταστήματα. — Τίνες οἱ συστήσαντες τὰ τοιαῦτα. — 3) Τίς ἡ κατάστασις τῶν ὠραίων τεχνῶν. — Τίς ἡ κατάστασις τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. — Τίνες τεχνῖται, ζωγράφοι, γλύπται, ἀρχιτέκτονες καὶ μουσικοὶ ἤκμασαν. — Τίνες οἱ τὰς τέχνας, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν ἐμψυχώσαντες. — 4) Τίς ἡ κατάστασις τῶν ἐπιστημῶν. — Τίνες διέπρεψαν ἐν ταύτῃ ἢ ἐκείνῃ τῇ ἐπιστήμῃ. — Τίνες ἔτειναν αὐτῇ χεῖρα ἀρωγόν. — 5) Τίνες οἱ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει νόμοι.

γ) ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. 1) Τίς ὁ πολιτικὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ βίος. — Τίνες αἱ περὶ τούτου παρὰ τῷ λαῷ σωζόμεναι παραδόσεις. — Τίνες οἱ ἄνδρες τοῦ πολιτικοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ βίου, κατὰ τοὺς ρηθέντας χρόνους. — Μελετητῆς, εἰ δυνατόν, ἡ ἐποχὴ τῆς ἐν Ἀνατολῇ φραγκοκρατίας. — 2) Ἔρευνα τῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων, μεταλλίων, μολυβδοβούλλων, δακτυλιοθίων, ἐπιγραφῶν. — 3) ἘΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. Μελετητῆς ἐνταῦθα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. Σ. 3. 41. 45. 0009

νεικουν την ωραιότητα, ἐφιλοτιμήθησαν νὰ εὕρω τὴν πράγματι ωραιότεραν, καὶ οὕτω νὰ λύσω, ὡς ὁ Πάρις, τὸ ζήτημα αὐτῶν. Εὕρον αὐτήν. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐστηρίχθησαν ἐπὶ δεκαεξαετοῦς νεάνιδος λευκὰ ἐνδεδυμένης, ἦν τινα κάλλιστα θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς τὴν Ἀφροδίτην ἐὰν ἡ περικοσμοῦσα τὴν ὠραίαν τῆς κεφαλὴν κασιτανόχρους κόμην ἀντικαθίστατο ὑπὸ ξανθοχρόου.

Οἱ μέλανες ὀφθαλμοί τῆς πλήρεις γλυκύτητος ἐμέθυον τὸν ὑπ' αὐτῆς προσβλεπόμενον. Ἐτυχον καὶ ἐγὼ μεταξὺ ἐκείνων. Ἐμεθύσθη. Μὴ ἔχων πλέον συναίσθησιν ἑαυτοῦ παρεβάλετο τὴν χερσεσάν θυγατέρα τῆς εὐγενούς οἰκοδεσποίνης ὕπως μὲ προυνίασῃ εἰς τὴν γοητεῖαν ἐκείνην.

Μηχανικῶς πῶς ἐκαθέσθην πλεσίον αὐτῆς καὶ ἤρχισα συνομιλῶν. Ὅποια γλυκύτης, ὅποια μελωδία τῆς φωνῆς. Ἀκούων τις αὐτὴν λαλοῦσαν θὰ περιεφρόνει τὴν ωραιότεραν Sonata τοῦ Bethoven ἢ τοῦ Medelson.

Ὁ φίλος μου κ. Γ. . . καθῆσας παρὰ τῷ κυμβάλῳ ἤρχισε κυμβαλίζων ὠραῖον στρόβυλον. Ἐκάλεσα αὐτὴν εἰς χορὸν, αὐτὴ δὲ διὰ παιδικῆς ὄλως ἀφελείας δεχθεῖσα τὴν πρόσκλησίν μου μοι ἔτεινε τὴν χεῖρα. Ἐψύχασα αὐτήν. Ἀλλὰ συνάμα ἤκουσα τὴν καρδίαν μου πάλλουσαν. Ἡρώμην. Ἡρώμην μανιωδῶς. Μεθυσθεὶς δ' εἶτι περισσότερον, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν μελωδικῶν φθόγγων τῆς μουσικῆς, ἐπρόφερα τὴν λέξιν «Σὲ ἀγαπῶ.» Ἡ νεῆνις ἐσιώπησεν. Ἠγάπων καὶ ἀνηγαπώμην ἐξοχολουθῶ νὰ ἀγαπῶ, πλὴν ἀγνοῶ ἂν καὶ αὕτη ἐξοχολουθεῖ νὰ αἰσθάνηται τὸ αὐτό.

Ἀθήνησι 17 Φεβρουαρίου 1877.

Ι. Ρ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐλειτούργησεν ἐν τῇ Μητροπόλει ἡμῶν ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἐκ Κερκύρας ἀφιχθεὶς αἰδέσιμος Ἱερεὺς Γεώργιος Ρουμελιώτης. Πανηγυρικωτάτη ἐγένετο ἡ Ἱεουργία, καὶ ἔπασα ἡ μεγάλη συρροὴ εὐηρεστήθη εἰς τὸ μελωδικὸν καὶ τὴν ἱεροπραξίαν. Ἐπὶ δεκαοκταετίαν ὁ συμπολίτης οὗτος διέπρεψεν ὡς μελωδὸς ἐν Βενετίᾳ καὶ ὡς ἱεουργὸς ἐν Βάδεν τῆς Γερμανίας. Ἐτυχε σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης παρ' ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐν τοῖς νεοῖς ἐκείνοις. Ἐτιμήθη μὲ Ἀυτοκρατορικὰ παράσημα καὶ ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος, περιέβαλεν αὐτὸν μὲ τὸν ἐκκλησιαστικὸν βαθμὸν τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου. Ἀπαντες δὲ οἱ περιφανεῖς ἀλλογενεῖς τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἠΐτιώσαν ὁμιλίαις ἐπισκεπτόμενοι τὸν ἐν Βάδεν ἀκατολικορθόδοξον ναὸν τοῦ Μολδαβοῦ Πρίγκηπος Στούρτζ. Εὐχόμεθα τὸ καλὸν κατευόδιον αὐτῷ ἐπιστρέφοντι εἰς Κέρκυραν, ὅπου ἀγαπάται παρ' ἀπάντων τῶν ἐκείφιλαρμονικῶν. Ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν διαμονὴν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὅπως οἱ συμπολίται τοῦ ἀπολαύσωμεν τῶν καλῶν προτερημάτων αὐτοῦ. Π. Χ.

ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΠΠΟΣ ΕΑΥΤΟΥ.

Τυνὴ χήρα καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐγνωρίσθησαν μετὰ ἀνδρὸς χήρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ θεὸς Ἐρως ἐρρίφθη μεταξὺ αὐτῶν καὶ συνῆψε διὰ γάμου τὴν χήρα μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τὸν πατέρα μετὰ τῆς κόρης. Οὕτω δὲ ἡ χήρα ἐγένετο μήτηρ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνδρός τῆς, ἐπομένως μᾶμμη τοῦ ἀνδρός τῆς. Ἐκ τοῦ γάμου αὐτοῦ ἐγεννήθη τέκνον τοῦ ὁποῦο ἡ μήτηρ ἦν καὶ προμᾶμμη, καθ' ὃ μᾶμμη τοῦ πατρὸς τοῦ καὶ ἐπειδὴ κατὰ λογικὸν συμπέρασμα ὁ υἱὸς προμᾶμμης ἀνάγκη νὰ ᾖ πάππος· τὸ τέκνον τοῦτο εἶναι πάππος ἑαυτοῦ. Ρ.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ ΚΟΡΑΣΙΟ

Κοράσιο μου ξυπόλυτο, ἐς τοὺς δρόμους ποῦ διαβαίνει,
Μὲς τοῦ χειμῶνα τὴν καρδιά, ἔτσι εὐμορφο, τί θές;
Πές μου, νὰ ζῆ ἡ μαννούλα σου, μονάχο ποῦ παγένεις
Μ' αὐτό σου τὸ παράπονο; ποῖον ἔχασες καὶ κλαῖς;

Πιά; Παναγιᾶ; τὰ λούλουδα ποῦ ἔχεις θὰ ἔχαρῃς,
Κ' ἔτσι εὐμορφο τὰ μᾶζεψες καλὴ νὰ τῆς τὰ πᾶς;
Ξυπόλυτο μὲς τὰ νερὰ καὶ ἂν ἴσω; ἀρραστήσις,
Δὲ θὰ τρομάξῃ ἡ μάννα σου, ἡ μάννα π' ἀγαπᾶς;

Πές μου, κ' ἐμὲ, κοράσι μου, γιατί κλαῖς καὶ λυπάσαι,
Πῶ χεις δυὸ ρόδα μάγουλα, καὶ πρόσωπο μουσικῆς;
Μὴν εἶν' ἡ αὐγοῦλα ἡ μάννα σου; τ' ἀστέρια μὴ θυμᾶται;
Καὶ ὁ οὐρανὸς Πατέρας σου μὴν ἦταν ποῦ κοττᾶς;

Τὰ μάτια τὰ γλυκόχρωμα γιατί μοῦ χαμηλώνεις,
Κ' ἔτσι γλυκὰ τὸ πρόσωπο μοῦ κρύβεις, ἔντροπαλή;
Γιατί δὲν μ' ἀποκρένεσαι; γιατί δὲ μὲ σιμώνεις;
Παρὰ κλαυμένη στίκεσαι ἐμπρός μου σιωπηλή;

—Τὶ νὰ σοῦ εἶπῃ, διαβάτη μου, κοράσιο πονεμένο,
Ποῦ ὅτι τὰ βλέφαρ' ἄνοιξε νὰ ἰδῇ τὸν οὐρανὸν,
Νύχτα βαθεῖα τὸ πλάκωσε κ' ἔμεινε ἀλεπισμένο,
Μὲς τῆς ζωῆς τὸ πέλαγο, παντέρημο ὄρφανό;

Τὶ νὰ σοῦ εἶπῃ, διαβάτη μου, ἔρμο, φτωχὸ καὶ ξένο
Κοράσιο, ποῦ τὰ λούλουδα μαζεύει καὶ πουλεῖ;
Δὲν ξεύρεις πῶς τοῦ ὄρφανου τὸ στόμα εἶναι κλεισμένο,
Ἡ ὄρφανεμὰ ὅτι μὲ δάκρυα, δὲν ξεύρεις πῶς μιλεῖ;

Τὶ νὰ σοῦ εἶπῃ, διαβάτη μου, τὸ σφαλισμένο στόμα,
Τὰ μάτια πῶς ν' ἀφ' ἴσουε τῇ γῆ ἢ τὸν οὐρανὸν;
Εἶν' ὁ οὐρανὸς ἡ ἔλπιδα μας καὶ φίλος μας τὸ χῶμα,
Πατέρα αὐτὰ καὶ μάννα του γιωρίζει τ' ἄρφανό.—

—Κοράσιο μου ξυπόλυτο, τοὺς δρόμους ἂν διαβαίνεις,
Μ' αὐτό σου τὸ παράπονο τ' ἀνθῆ σου νὰ πουλῆς,
Εἶν' ὁ οὐρανὸς ὁ δρόμος σου, ὁ δρόμος ποῦ παγένεις,
Καὶ αὐτὸ γὰρ σὲ εὐλογήθηκε τὸ χῶμα ὅπου πατῆς.—
Φεβρουαρίου 21, 1877.

Δ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τοῦ παρόντος φυλλαδίου, ὅπερ ηὐξήσαμεν κατὰ ὀκτώ σελίδας χάριν τῶν φιλομουσικῶν ἡμῶν συνδρομητῶν, συμπληροῦται τὸ Β' ἔτος τῆς Κορίννης. Ἐν τῷ ἀμείωτῳ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ τοῦ Γ' ἔτους, σὺν τοῖς ἄλλοις, θέλομεν δημοσιεύσει τὸν δυσεῦρετον καὶ περισπούδαστον ἐπικήδειον λόγον τοῦ ἀοιδίμου Σπυρίδωνος Τρικούνη, ἐπὶ τῷ Πατριάρχῳ τῶν φιλελήνων Ὀρθοδόξων Βύρωνος, ἀπαγγελλόμενον ἐν Μεσολογγίῳ τῷ 1824 ὡς ἐπὶ τῆς καὶ περιπαθεστάτης βιογραφίας, ἀπὸ ἀλλοτρίου γυναχίου συνεθεσθαι, τοῦ Ἑλλήνου καλλιτέχνου Ν. Κουνελάκη.